

Allah'ın ve resulünün (s.a.v.) Müslüman olarak kabul ettiğini ve koruduğunu Müslüman kabul etmemek ve hiç düşünmeden tekfir silâhını çekerek onu İslâm'dan dışarı atmaya çalışmak ve ona kâfir demek, Allah korkusu olan vicdan sahibi bir Müslüman'a yakışmaz.

Ne var ki Pakistan hükümeti politik amaçlarla bir kaç bağnaz insanın emeline boyun eğerek bugün Ahmedî Müslümanları, gayr-i Müslim saymaktadır.

Şu ânda (kitabın yazıldığı tarihte) iktidarda bulunan ve sıkıyönetim yasalarıyla ülkeyi idare eden General Ziya-ul Hak'ın hükümeti, bir sıkı yönetim emriyle Ahmedî Müslümanların ezân-ı Muhammedî okumalarını bile yasak etmiştir.

Bununla da kalmayıp Ahmedî Müslümânlar'ın inşa ettirdiği Kible istikâmetinde olan mihraplı ve minareli camiler için cami kelimesi kullanmaları da aynı yasa gereğince yasak edilmiştir. Şuanda Ahmedî Müslümanlar, Yüce Allah'ın (c.c.) emrine göre beş vakit namaz eda etmektedirler, fakat içinde namaz kıldıkları camiler için cami kelimesi kullanmaları Pakistan sıkıyönetim yasalarına aykırıdır. General'in dikta rejimi Ahmedî Müslümanların inşa ettirdiği cami duvarlarında yazılı bulunan,

"La ilahe illallâhu Muhammed-ur resûlullahi"

yazısını bile zorla sildirmektedir. Vicdan sahibi bir Müslüman'ın böyle bir harekette bulunamayacağından, bu çirkin iş için Hıristiyanlar istihdam edilmektedir. Hattâ bazı durumlarda bu Hıristiyanlar, Allah'a inandıkları için "Lâ ilahe illallâhu" kelimelerini söylemeyeceğini belirterek, Hazret-i Muhammed'e inanmadıkları için "Muhammed-ur resulüllahi" ifâdesini silmişlerdir. Ahmedî Müslümanların İslâmî selâmlaşmaları olan "Selâmün aleyküm" demeleri bile yasak edilmiştir. Bir Ahmedî Müslüman, gayr-ı Ahmedî bir hocaya Selâmün aleyküm dediği için tutuklanıp mahkemeye verilmiş ve hapse mahkûm edilmiştir.

Pakistan'da İslâm şeriatini uygulamaya koyacağım diyen sözde şeriatçi fakat gerçekten İslâmiyet sevgisinden yoksun bir diktatör, bugün yalnız iktidarını biraz daha uzatabilmek için

Ahmedi Müslümanlara bütün bu zulüm ve haksızlıklar reva görmektedir. Gerçek olan şu ki Ahmedi Müslümanlar, asr-ı saadette sahabelerin karşılaştığı zorluklarla karşı karşıyadırlar. Bir çok Ahmedi inançlarına bağlı oldukları için şehit edilmiş, malları yağma edilmiş yahut ateşe verilmiş, bir çok yerde evlerinden kovulmuş, hattâ ve hattâ ölülerinin cesetleri bile mezarlardan dışarı atılmış ve bazı yerlerde ateşe verilip yakılmıştır. Bu hangi İslâmiyet'e sığar? Bizim güzel dinimiz acaba böyle mi emrediyor? Peygamber Efendimiz (S.A.V.) bize acaba böyle mi öğretmiştir?

Ne var ki Allah (c.c.) tarafından ne zaman insanlara yolunu gösteren birisi gönderildiyse onunla alay edilmiş, kendisi ve kurduğu cemâat zulüm ve haksızlığa maruz bırakılmıştır. Allah-ü Ta'âla, Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"Kullara yazıklar olsun! Kendilerine hangi elçi gelse, onu alaya alıyorlardı." [1]

Peygamber Efendimiz'e (s.a.v.) ve yandaşlarına hangi zulüm yapılmadı; hangi haksızlık reva görülmedi? Kâfirlerin yapmadıkları işkence mi var? Sahabelere yapılan zulüm ve işkencelerin târihini okuduğumuz zaman tüylerimiz ürpermektedir. Bugün Ahmedi Müslümanlar da aynı zulüm, haksızlık ve işkencelerle karşı karşıyadırlar. Ne mutlu Resulüllâh (s.a.v.) ve sahabelerin yolunda olanlara.

---

[1] Yasin Suresi (36) Ayet 31